

SVĒTAIS GARS

Mēs uzskatām, ka	Mēs pieļaujam	Mēs noraidām
<p>1. Svētais Gars ir Dieva Trīsvienības Persona.</p> <p>2. Svētais Gars ir patiess Dievs, vienāds savā būtībā ar Tēvu un Dēlu.</p> <p>3. Nav nekā, kas būtu Dievs, bet nebūtu Svētais Gars. Visas Dieva īpašības un aspekti piemīt arī Svētajam Garam.</p> <p>4. Svētais Gars darbojās jau Vecās Derības laikā. Visvairāk tas kļuva redzams tajos cilvēkos, kas tika apdāvināti īpašai kalpošanai. Pravieši sludināja vispārēju Gara izliešanos nākotnē, kas iesākās Vasarsvētkos.</p> <p>5. Svētais Gars ir kristiešu garīgās pieaugšanas nepieciešamākais priekšnoteikums.</p>		<p>1. uzskatu, ka Svētais Gars būtu tikai dievišķa ietekme vai dievišķs spēks.</p> <p>2. uzskatu, ka eksistē vairāki autonomi dievišķā Gara veidi: Svētais Gars, Dieva Gars un Kristus Gars.</p>
<p>Svētā Gara saņemšana</p> <p>1. Svētais Gars ir Dieva dāvana.</p> <p>2. Svētais Gars tiek dots visiem, kas pieņem Jēzu. Ir neiespējami būt patiesam kristietim, piederēt Kungam un būt bez Svētā Gara.</p> <p>3. Svētā Gara saņemšana nav saistīta ar kādu</p>	<p>1. Dievs var lietot roku uzlikšanu, lai līdzdalītu savu žēlastību vai dāvanas, bet tā nav obligāts priekšnoteikums Svētā Gara saņemšanai.</p> <p>2. dažādus veidus un dažādas līdzejošas zīmes Svētā Gara saņemšanā, bet no šīs</p>	<p>1. runāšanu valodās (mēlēs) vai ekstātiskas parādības kā nepieciešamu Svētā Gara saņemšanas apliecināšanu zīmi.</p>

<p>noteiktu darbību, rituālu vai ārēju zīmi.</p> <p>4. Vienīgais priekšnoteikums Svētā Gara saņemšanai ir cilvēka ticība, resp., jaunpiedzimšana.</p>	<p>pieredzes nedrīkst radīt vispārēju mācību.</p>	
<p>Kristība ar Svēto Garu (Svētajā Garā)</p> <p>1. Kristība ar Svēto Garu ir akts, caur kuru cilvēks tiek nolikts jaunā stāvoklī, proti, Kristū. Tā tiek dota katram kristietim jaunpiedzimšanas piedzīvojumā.</p> <p>2. Kristība ar Svēto Garu nav meklējama kādā otrā īpašā piedzīvojumā pēc jaunpiedzimšanas.</p> <p>3. Ārējas redzamas zīmes nav obligāti Gara kristības pavadoņi.</p> <p>4. Runāšana valodās (mēlēs) nav uzskatāma par kristības ar Svēto Garu nepieciešamu apliecināšanu zīmi.</p> <p>5. Kristība ar Svēto Garu tiek saņemta ticībā.</p> <p>6. Kristība ar Svēto Garu mūs padara par Kristus Miesas, resp., draudzes locekļiem.</p> <p>7. Tad, kad mēs pieņemam Kristu savā dzīvē, mēs vienlaicīgi</p> <ul style="list-style-type: none"> – piedzimstam no augšienes; – saņemam Svēto Garu; – topam kristīti Svētajā Garā; – saņemam Svētā Gara svaidījumu. 	<p>1. dažādus veidus un dažādas līdzveidojošas zīmes kristībā ar Svēto Garu, bet no šīs pieredzes nedrīkst radīt vispārēju mācību.</p> <p>2. runāšanu valodās (mēlēs) un-ekstātiskas parādības kristībā ar Svēto Garu, taču Svētā Gara klātbūtnes noteicošās zīmes tās nav.</p>	<p>1. uzskatu par kristību ar Svēto Garu kā otru piedzīvojumu pēc jaunpiedzimšanas.</p> <p>2. uzskatu, ka ir jāgaida, jālūdz un jācenšas sasniegt kādu augstāku garīgo kvalitāti, lai saņemtu kristību ar Svēto Garu.</p> <p>3. uzskatu, ka kristība ar Svēto Garu ir ticīgā cilvēka garīgās kvalitātes radītājs.</p> <p>4. uzskatu par divpakāpju kristiešiem, proti, tiem, kas ir un kas nav kristīti ar Svēto Garu.</p> <p>5. uzskatu, ka kristības ar Svēto Garu nepieciešama apliecināšana zīme ir runāšana valodās (mēlēs).</p>
<p>Svētā Gara pilnums</p> <p>1. Arī kristietis ir pakļauts šīs pasaules un miesas tieksmju kārdinājumiem.</p>	<p>1. Tāpat kā viss Svētā Gara darbs arī šis var būt ļoti dažāda rakstura un notikt dažādos veidos. Citam Gara pilnums ir</p>	<p>1. savu garīgo piedzīvojumu izvirzīšanu par pareizo veidu un normu citiem.</p>

<p>2. Tāpēc katram kristietim jācenšas pēc Svētā Gara pilnuma savā dzīvē, kas sasniedzams, topot atkārtoti piepildītam ar Garu, saprotot ar to nevis Svētā Gara daudzumu vai kvalitāti, bet neapslāpētu Svētā Gara spēka izpausmi cilvēka ikdienas dzīvē. (Apd 9,17; Ef 5,18.)</p> <p>3. Svētā Gara piepildījums nav vienreizējs akts. Kristietim ir jātiecas pēc Gara pilnuma, caur atkārtotu piepildīšanu ar Garu un jādzīvo tajā.</p> <p>4. Svētā Gara pilnums ir Kristus klātbūtne mūsos.</p> <p>5. Svētā Gara pilnumu var pazaudēt un atkal iegūt.</p> <p>6. Svētā Gara pilnuma zīme ir Gara auglis: mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība (Gal 5,22.23), kā arī pielūgšana un sadraudzība (Ef 5,18–21).</p> <p>7. Galvenā Svētā Gara pilnuma un jaunās kristīgās eksistences pazīme ir izmainīta dzīve un raksturs.</p>	<p>nepārtraukti pieaugošs, citam – lēcienuveida.</p> <p>2. runāšanu valodās (mēlēs) un citas ekstātiskas parādības Svēta Gara piepildījuma procesā, taču Svētā Gara klātbūtnes noteicošās zīmes tās nav.</p>	<p>2. Svētā Gara pilnuma imitāciju vai Gara pilnuma ilūzijas radīšanu caur mākslīgi izraisītiem ekstātiskiem piedzīvojumiem.</p> <p>3. uzskatu, ka Svētā Gara pilnuma indikators ir runāšana valodās (mēlēs).</p>
<p>Svētā Gara dāvanas</p> <p>1. Katram, kas ir piedzimis no augšienes, Svētais Gars pēc savas žēlastības piešķir īpašu Svētā Gara dāvanu. (Apd 2,38; Ebr 2,4.)</p> <p>2. Lai arī visas Svētā Gara dāvanas ir vienlīdz nozīmīgas, un kādai atsevišķai dāvanai nav ierādāma īpaša vieta un nozīme pārējo vidū (1Kor 12,4–11.27–30), Jaunā Derība akcentu liek uz praviešu un runāšanas dāvanu – gudrības runu un atziņas runu, - uzsverot šo dāvanu nozīmi draudzes celsmei. (1Kor 12,31; 14. nod.)</p> <p>3. Svētā Gara dāvanas cilvēkam ir dotas</p>	<p>1. Dievs, kas ir bagāts un neierobežots savā izvēlē, var dot pēc savas gribas un nepieciešamības vēl daudz citu JD nenosauktu dāvanu labākai un svētīgākai kalpošanai mūsu laikā un vidē.</p>	<p>1. uzskatu, ka Svētā Gara dāvanas, vai kāda no tām būtu mūsu kristietības kvalitātes rādītāji un garīgā brieduma mēraukla.</p> <p>2. atsevišķu Svētā Gara dāvanu pārmērīgu uzsvēršanu par zīmi Svētā Gara pilnumam.. Īpaši tas sakāms par valodu dāvanas izvirzīšanu visu dāvanu pirmajā vietā, kā to dara atsevišķas kristīgas kustības, uzskatot, ka valodas, dziedināšanas vai pravietošanas dāvana ir vienīgā zīme par Svētā Gara saņemšanu, Svētā Gara pilnumu vai</p>

<p>kalpošanai draudzē un nav zīme kristieša augstākam stāvoklim vai garīgam briedumam. (Rom 12,5–8; 1Kor 12,4–11.27–30; 1Pēt 4,10.)</p> <p>4. Svētā Gara dāvanu izšķiroša pazīme ir Kristus atzīšana par Kungu vārdos un darbos. (1Kor 12,3)</p> <p>5. Svētais Gars ir arī brīnumu darītājs, taču kristietis nedrīkst savu garīgo dzīvi balstīt brīnumos un garīgas ekstāzes brīžu meklējumos un izjūtās. (Mt 12,28)</p> <p>6. Saprotot, ka brīnumu autors var būt ne tikai Svētais Gars, katram rūpīgi sevi ir jāpārbauda, kāda gara iespaidā viņš atrodas, un jāizsargājas no vieglprātīgas sevis pakļaušanas ļauno garu darbībai. (Mt 24,24; 2Tes 2,9; Atkl 13,13-14)</p> <p>7. Pareizi lietota Svētā Gara dāvana padara cilvēku pazemīgu.</p> <p>8. Dažādos vēsturiskos periodos Dievs var piešķirt kristiešiem dažādas dāvanas.</p> <p>9. Praviešu dāvana ir nozīmīga arī mūsdienās, primāri ar to saprotot dievišķās atklāsmes nesējus, kas sludina Dieva vārdu un gribu, pamāca, brīdina un iedrošina kristiešus. (2Moz 4,12; 7,1.2; Jer 1,4–9; 23,16; 1Kor 14,3).</p> <p>10. Kristieša garīgās dzīves brieduma un pieaugšanas rādītājs nav Svētā Gara dāvanas, bet gan Svētā Gara auglis.</p> <p>11. Svētā Gara dāvanas ir dotas:</p> <ul style="list-style-type: none"> – lai pagodinātu Jēzu; – kā palīdzība mūsu kalpošanai; 		<p>kristībām ar Svēto Garu.</p> <p>3. mēģinājumus uz vienas dāvanas pamata izveidot teoloģisku mācību par šīs dāvanas izcelšanu pārējo vidū.</p> <p>4. savas garīgās dzīves balstīšanu izjūtās un meklējumos pēc vairāk vai mazāk taustāma Svētā Gara darbības apliecinājuma. Tāpat nedrīkst arī savu personisko pieredzi šajā jomā izvirzīt par normu visiem.</p> <p>5. lielākas nozīmes un ievērības piešķiršanu tādām dāvanām, kas mums šķiet pārdabiskas, resp., ko mēs ar savu prātu nespējam izskaidrot. Svētā Gara dāvanas visas ir pārdabiskas tajā izpratnē, ka tās nāk no dievišķa, pārdabiska avota.</p>
---	--	---

<p>– lai citiem nestu svētību (1Kor 12,7).</p>		
<p>Grēks pret Svēto Garu 1. Svēto Garu var apbēdināt un noslāpēt Viņa balsi. (Ef 4,30; 1Tes 5,19.)</p> <p>2. Pret Svēto Garu var apgrēkoties.</p> <p>3. Bībele rāda nedefinētu robežu, aiz kuras grēks pret Svēto Garu vairs netiek piedots. (Mk 3,28–29; Ebr 6,4–6; Mt 12,31–32)</p>		<p>1. uzskatu, ka kristietis vairs negrēko un tāpēc nevar grēkot arī pret Svēto Garu.</p>
<p>Svētā Gara darbība 1. Svētais Gars primāri mums ir dots, lai mēs saskatītu grēku, Gara spēkā to atzītu un nožēlotu, pieņemtu Jēzu Kristu par savas dzīves Kungu, papildīti ar Svēto Garu, stāvētu pretī grēkam un izmainītos mūsu ikdienas dzīve.</p> <p>2. Svētais Gars darbojas cilvēkā, lai atgādinātu un realizētu to, ko Jēzus Kristus ir padarījis cilvēka labā. (Jņ 14,26.)</p> <p>3. Svētais Gars pārliedz pasauli par grēku, taisnību, sodu, kas ir neizbēgams visiem Kristus ienaidniekiem. (Jņ 16,7–13)</p> <p>4. Svētā Gara lielākā aktivitāte ir Kristus pagodināšana (Jņ 16,14). Viņš dara Kristu cilvēkiem pazīstamu kā Pestītāju un Kungu.</p> <p>5. Svētais Gars dod spēku cilvēkam pastāvēt bēdās, ciešanās un kārdināšanās un pasargāt ticību uz Jēzu Kristu. (Apd 1,8; Rom 8,26; 1Kor 2,4)</p> <p>6. Svētā Gara darbība cilvēkā izpaužas: – modinot cilvēkā grēka apziņu un pārliedzinot</p>	<p>1. Svētais Gars ir brīvs rīkoties ar cilvēkiem dažādos veidos gan tādos, kas ir aprakstīti Svētajos Rakstos, gan arī savādāk. Viņu neierobežo mūsu dzīvesveids vai atziņa, apstākļi, kultūrvide vai tradīcijas. Viņš rīkojas ar cilvēkiem, kādi viņi ir, lai tos padarītu par jaunu radījumu Jēzū Kristū.</p>	<p>1. uzskatu, ka atklāsmes caur Svēto Garu mūsdienās būtu pretrunā ar Svētajiem Rakstiem.</p> <p>2. uzskatu, ka lūgšana Garā (Jņ 4,23.24; Jūd 20) ir jāsaprot kā runāšana valodās.</p>

<p>par grēku, (Jņ 14,26);</p> <ul style="list-style-type: none"> – grēcīgā cilvēka atdzemdināšanā, <p>(Jņ 3,5; Tit 3,5);</p> <ul style="list-style-type: none"> – kristiešu iepriecināšanā un pamācīšanā, <p>(Jņ 14,26);</p> <ul style="list-style-type: none"> – piepildot ticīgos ar dievišķo spēku; – kristiešu aizstāvēšanā un vadīšanā, <p>(Rom 8,26; Jņ 16,13);</p> <ul style="list-style-type: none"> – svēttapšanā, (Rom 1,4); – veidojot Svētā Gara augļa briedumu; – garīgo dāvanu izdalīšanā, (1Kor 12,7–10). <p>7. Svētais Gars ir draudzes augšanas, atjaunotnes un vienības pamats. Viņš padara draudzi par savu templi, uztur un vada to. (1Kor 6,19; 2Kor 6,16; Ef 4,4–6; 1Pēt 2,5; Apd 13,2–4; 15,28)</p> <p>8. Svētais Gars aizlūdz par kristieti viņa nespēkā, pilnveido viņa lūgšanu un iestājas par viņa vajadzībām Dieva priekšā. (Rom 8,26.27; Jņ 4,23.24; Jūd 20).</p> <p>9. Svētais Gars ir suverens savā darbībā. Viņš var dāvināt cilvēkam arī īpašus ar prātu neaptveramus un neizskaidrojamus piedzīvojumus. Taču tos nedrīkst uzskatīt par garīgās dzīves normu vai garīga brieduma pazīmi.</p> <p>10. Saprotot, ka atklāsmju autors var arī nebūt Svētais Gars, katra atklāsme ir rūpīgi jāpārbauda, vai tā saskan ar Bībeles mācību un vai tādējādi tā ir Svētā Gara izraisīta.</p>		
<p>1. Svētais Gars ir kristieša dzīves spēks, norma un garīgās pieaugšanas nepieciešamākais priekšnoteikums. Caur Svēto Garu Kristus kļūst</p>		

<p>dzīvs cilvēkā, caur Viņu īstenojas tas, ko Dievs grib izdarīt šajā pasaulē.</p> <p>2. Dievišķā kārtība katram cilvēkam ir:</p> <ul style="list-style-type: none"> – nožēlojot grēkus, saņemt grēku piedošanu un Svētā Gara kristību; – saņemt ūdens kristību kā šo svētību zīmi un zīmogu; – turpinoši tikt papildītam ar Svēto Garu; – Gara pilnumu parādīt dzīves svētumā; – saņemto Svētā Gara dāvanu lietot kalpošanā.		
---	--	--

Izstrādājis LBDS Teoloģijas komisijas vadītājs Dr. Ilmārs Hiršs